

Но тѣ пакъ съсъ обычныи тѣ си блаженстви, казватъ: но като са слѣчи да поднѣ въ тылъ, отъ които, даже и съсъ клѣтва са е обѣщали да са пази до послѣдното си изѣзданѣе; не прегрѣшава ли? Не става ли престѣпникъ на клѣтва та си?

Престѣпникъ става (казѣвалъ); ако са ожени като вашъ-тъ Лютеръ, и да остави чинъ-тъ си. Ако ли са не ожени, но само съгрѣшили; то, всемилостивый Богъ е опредѣлилъ покаяніе: Имаме примѣръ отъ Апостолъ Петра; който по напредъ, рече: „Это нынѣ оставихъ всичко, и следъ тебѣ тръгнахъ.“ И пакъ: „Ако и всички да са съблазнилъ, да: готовъ съмъ съсъ тебѣ злѣдно, и въ тъмница:“ и пр. Това, не е ли обѣщаніе? Я послѣ като са отъхвърли три пъти; престѣпникъ ли стана? не прѣе ли са покаяніе то мѣ? Да! не само че са прїе; но стана и върховенъ надъ други тѣ Апостолы.

Нециемъ отъ васъ съвѣтъ о, блаженстви! стига стѣ сквирнослови о, блаженстви! ако съгрѣшиватъ; Богъ и покаяніе